

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: von Plessen, Otto FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1866-05-01)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: von Plessen, Otto FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1866-05-01)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 152. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-001-shoot-L0018250060010091.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Udenrigsminister Grev Frijs til Baron O. Plessen, Gesandt i
St
. Petersborg.
Kjøbenhavn, 1. Mai 1866.

Deres Excellence vil allerede have modtaget min telegraphiske Depesche, i hvilken jeg havde den Ære efter Hs. Maj.' Ordre at udtale for Dem Allerhøistsammes Anerkjendelse af den Maade, hvorpaa De i Berlin havde udført det Dem allernaadigst betroede Hverv. Ligeledes ad telegraphisk Vei har jeg instrueret D. Ex. til paa Grund af Sagens Stilling ikke is. 153St. Petersborg at omtale det i Berlin gjorte Skridt, og i Henhold til en speciel Depesche fra Paris ¹⁾ har jeg endelig troet at burde gjentage mine tidligere Paalæg til Dem om at bevare den største Taushed angaaende det Initiativ, der har bestemt den kgl. Regjering til at gjøre dette Skridt i Berlin.

At D. Ex.' Forslag ikke medførte noget umiddelbart Resultat, har saameget mindre forundret mig, som jeg selv fandt Øieblikket mindre vel valgt og først bestemte mig til at gaae frem, da jeg havde forsikkert mig om, at man endnu fremdeles fastholdt sin Mening om Hensigtsmæssigheden af strax at handle. Paa den anden Side maa jeg ansee det som en betydelig Fordeel, for vor Stilling, at denne Henvendelse til det Berlinske Cabinet er foretagen. Ligeoverfor Frankrig have vi beviist vor Tillid til dets Raad og vor ærlige Tilbøielighed til at modtage den Løsning, som Frankrig altid har anseet som den eneste mulige. Og hvad Preussen angaaer, maa det nu opgives enhver Mistanke om, at vi skulde være bundne ved nogen hemmelig Aftale med dets Fjender, da vi tvertimod ere rede til at erkjende, at under visse Betingelser vore politiske Interesser kunne lade sig forene med Preussens endog indtil Afslutningen af en Alliance. Disse Betingelser have vi havt Leilighed til skarpt og bestemt at opstille, og Grev Bismarck kjender dem nu og vil ikke undlade at overveie dem, naar Tiden kommer for ham til at tage sin Beslutning. Hvad disse Betingelser selv angaaer, ligger deres Styrke deri, at de ikke ere vilkaarlige. Enhver, og navnlig ogsaa Grev Bismarck, maa erkjende, at kun ved at gjengive Danmark en sydligere Grændse kan man nogenlunde sikkre Rigets Existents og Forsvarskraft, og hvis Preussen ærligt og oprigtigt vil have en Allieret i Danmark og ikke tænker paa at fortsætte en Erobringspolitik mod os, maa det ogsaa ville tilstaae os, hvad vi forlange.

Jeg har underkastet det Spørgsmaal en omhyggelig Overveielse, hvorvidt jeg skulde anmode D. Ex. om, paa Deress. 154Gjennemreise i Berlin at optage Sagen paany; thi uagtet Forholdene dagligen vexle og den truende Charakter, Begivenhederne for Øieblikket have, sandsynligviis vil stige og falde flere Gange før dette Brev kommer Dem til Hænde, anseer jeg det dog for at være meget muligt, at Deres Ophold i Berlin netop kan falde i et Moment, hvor Grev Bismarck kunde finde det beleiligt at gjenoptage Sagen. Da jeg paa den anden Side imidlertid heller ikke finder det rigtigt, at vi vise os altfor ivrige, antager jeg det hensigtsmæssigt, at De søger en Leilighed til at hilse paa Grev Bismarck, naar De ankommer til Berlin, men giver dette Besøg udelukkende Charakteren af en personlig Visit. Dersom Hr. v. Bismarck da selv gjenoptager den Gjenstand, som beskjæftigede Dem under Deres sidste Sammenkomst, beder jeg D. Ex. at gaae nærmere ind paa Sagen og afvente mine Svar paa Deres Indberetninger; i modsat Fald vil ogsaa De lade Sagen hvile.

Slutteligen maa jeg endnu tilføie min personlige Tak til D. Ex. for den Redebonhed, hvormed De har lettet mig min ansvarsfulde Stilling ved at paatage Dem et meget vanskeligt Hverv, og for den Maade, paa hvilken De har foreløbigt indledet det. Jeg haaber fremdeles at turde regne paa Deres Bistand, forsaavidt det viser sig muligt at føre denne Sag videre, men jeg skal tillige være den Første til fuldstændigt og loyalt at vurdere Deres Bevæggrunde, dersom De paa noget Punct i Forhandlingen maatte finde, at De ikke med fuld Overbevisning kunde slutte Dem til den kgl. Regjerings Politik i denne Sag. —

Afskrift.